

Sygn. akt II CZ 87/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący)
SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)
SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi L. N.
o wznowienie postępowania zakończonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego
z dnia 11 stycznia 2012 r.,
wydanym w sprawie z powództwa L. N.
przeciwko H. E.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 grudnia 2013 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 24 lipca 2013 r.

- 1. odrzuca zażalenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia zawartego w punkcie II. zaskarżonego postanowienia,**
- 2. oddala zażalenie w pozostałej części,**
- 3. zasądza od L. N. na rzecz H. E. kwotę 3 600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

W sprawie powództwa L. N. przeciwko H. E.-Z. o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli, Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 11 stycznia 2012 r., oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w P., podzielając stanowisko tego Sądu, że po zawarciu umowy darowizny nieruchomości pozwana nie dopuściła się względem powoda rażącej niewdzięczności. W skardze o wznowienie postępowania w tej sprawie powód, wskazując na podstawę z art. 403 § 2 k.p.c., powołał się na nowe środki dowodowe, z których nie mógł skorzystać w poprzednim postępowaniu. Opinia biegłego psychiatry z dnia 14 września 2012 r. oraz prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 14 lutego 2013 r., unieważniający małżeństwo powoda z pozwaną z powodu jej choroby psychicznej świadczyły, zdaniem powoda, o chorobie psychicznej pozwanej, na skutek której dopuściła się ona rażącej niewdzięczności. Ponadto powód domagał się udzielenia zabezpieczenia.

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2012 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powoda o wznowienie postępowania (punkt pierwszy postanowienia) i oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia (punkt drugi postanowienia). W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że skarga została wniesiona po upływie przepisanego terminu, a powołane środki dowodowe nie stanowią ustawowej podstawy wznowienia.

Zażalenie na to postanowienie złożył powód, zaskarżając je w całości i domagał się jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skierowane przeciwko rozstrzygnięciu zawartemu w punkcie drugim zaskarżonego postanowienia, jako niedopuszczalne, podlegało odrzuceniu. Przepisy kodeksu postępowania cywilnego (art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c.) nie przewidują bowiem zażalenia do Sądu Najwyższego na postanowienie w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia. Zażalenie, którego nie przewiduje ustawa, jako

niedopuszczalne, podlega odrzuceniu (art. 394¹ § 3 w związku z art. 398²¹ w związku z art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 373 i art. 370 k.p.c.).

W pozostałej części zażalenie jako bezzasadne, podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c., podstawą wznowienia może być późniejsze wykrycie okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Muszą to być okoliczności faktyczne lub środki dowodowe istniejące już w czasie trwania prawomocnie zakończonego postępowania, ale stronie wówczas nieznanne i tym samym niemożliwe do wykorzystania przez nią (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 6 czerwca 2012 r., IV CZ 11/12, nie publ. oraz z dnia 28 maja 2013 r., V CZ 1/13, nie publ.).

Sąd Apelacyjny trafnie wskazał, że zarówno opinia biegłego psychiatry wydana w dniu 14 września 2012 r., jak i prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 14 lutego 2013 r., unieważniający małżeństwo powoda z pozwaną zostały wydane po rozstrzygnięciu sprawy o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli. Nie są to zatem środki dowodowe, które mogły mieć wpływ na jej wynik, a z których powód nie mógł skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Z przedstawionych powodów zażalenie podlegało oddaleniu, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 w związku z art. 108 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z § 6 pkt 7 i § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).

